

РЕШЕНИЕ

№ 19392

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Елица Василева, като разгледа дело номер **4987** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба с вх. № 18681/17.05.2024г. по описа на АССГ на Ж. И. Б., с която иска да бъде осъдена Агенция “Пътна инфраструктура“ да му изплати обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева, в периода от 28.08.2019г. до 31.01.2024г., изразяващи се в претърпени емоционални болки и страдания, в резултат на издадени от ответника четири незаконосъобразни заповеди за прекратяване на служебното му правоотношение, като се иска и законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане.

На 21.06.2024г. е постъпил отговор на исковата молба от Агенция „Пътна инфраструктура“, според който исковата молба е неоснователна и недоказана по основание и размер. Ответникът счита, че в случая не се дължи обезщетение за неимуществени вреди, тъй като отменените заповеди са свързани с прекратяването на служебно правоотношение, представляващо комплексно, а не чисто административно правоотношение. В тази връзка се пояснява, че актовете на орган по назначението, /с които се създава, изменя и прекратява служебно правоотношение/ касаят трудовия елемент от комплексното служебно правоотношение. Според ответника, в доктрината съществува разбиране, че държавните служители не могат да носят обезщетение за неимуществени вреди, като цитира практика на ВАС. Прави искане за допускане на комплексна съдебно-психологическа и съдебно-медицинска експертиза. Прилага съдебна практика - решение № 6355/26.10.2023г., постановено по адм. д. № 3514/2023г. по описа на АССГ.

В съдебно заседание ищецът, чрез упълномощен адвокат, поддържа исковата молба. Сочи, че събраните по делото писмени и гласни доказателства установяват по безспорен начин

твърденията изложени в исковата молба. Претендира присъждане на разносните по делото, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 135). На 14.05.2025г. е представено писмено становище.

Ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ се представлява от юрисконсулт – пълномощник, който по съображенията, изложени в писмения отговор, претендира отхвърляне на исковата претенция. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар.

Представителят на Софийски градска прокуратура прокурор В. изразява становище за недоказаност на исковата претенция в пълен размер, като намира, че следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, както и събраните по делото доказателства установява следното от фактическа страна:

Ищецът Ж. И. Б. е работил на длъжност директор на дирекция „Анализи на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“.

1. Със Заповед № ЧР-СП-863/28.08.2019 г. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, на основание чл. 106, ал. 1, т. 5 от ЗДСд, във вр. с чл. 108 ЗДСл, било прекратено служебното му правоотношение на длъжност „директор на дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, отменена с Решение № 286/02.12.2019 г. на Административен съд - Кърджали по адм. д. № 353/2019 г., оставено в сила с Решение № 9997/21.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5139/2020 г.;

2. Със Заповед № ЧР-СП-473/03.08.2020г., издадена от Председателя на Управителния съвет на АПИ, на основание чл. 107, ал. 1, т. 9 във вр. с чл. 108 ЗДСл, отново е било прекратено служебното му правоотношение, отменена с Решение № 153/11.01.2021 г. на Административен съд - София-град по адм. д. № 8165/2020г., оставено в сила с Решение № 10364/13.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4241/2021 г.

3. Със Заповед № ЧР-СП-82/16.03.2022 г., издадена от Председателя на Управителния съвет на АПИ, на основание чл. 107, ад. 1, т. 5 във вр. с чл. 108 от ЗДСл за трети път е прекратено служебното му правоотношение, отменена с Решение №4348/28.06.2022 г. на Административен съд - София-град по адм.д. № 3022/2022 г., оставено в сила с Решение № 2150/28.02.2023 г. на ВАС по адм.д.№ 9096/2022 г.

4. Със Заповед №ЧР-СП-82/10.03.2023г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 108 ЗДСч, за четвърти пореден път е прекратено служебното му правоотношение, отменена като незаконосъобразна с окончателно Решение № 1166/31.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10673/2023 г.

В исковата молба се твърди, че в резултат на отмяната на визираните заповеди ищецът бил възстановяван на работа, но формално. Посочва, че непосредствено след всяко възстановяване е бил тенденциозно уволняван с поредна заповед, което прогресивно влошило психическото му и здравословно състояние. Ищецът изтъква, че в периода от 28.08.2021г. (датата на издаване на първата заповед с № ЧР-СП-863/28.08.2019г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, с която е незаконно уволнен от заеманата в АПИ длъжност, признато с влязло в сила на 28.02.2023г. съдебно решение) до 31.01.2024г. (датата на влизане в сила на окончателно решение на ВАС, с което е отменена заповедта за уволнение на ищеца за четвърти път, № ЧР-СП-82/10.03.2023г., който период е уточнен в проведеното по делото на 21.10.2024г. с.з.), в резултат от незаконосъобразните четири заповеди за прекратяване на служебното му правоотношение е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в: негативни последици за здравословното му състояние и в личния му живот, вследствие на изживения стрес от незаконосъобразните актове, действия и бездействия на представляващите АПИ, поради оставането му без трудови доходи,

необходими за покриване на житейските и финансови нужди на него и на семейството му, и поради изживяването в продължителен период от време (близо пет години) чувство, че е жертва на беззаконие, на несправедливо и тенденциозно отношение и тормоз, пречещи на достойното упражняване на труд в неговата професионална дейност, изживян хроничен стрес, психически и физически дискомфорт и напрежение, постоянни отрицателни емоции - притеснение, тревоги, терзания, унижение, чувство за безизходица и безсилие.

В исковата молба се твърди, че ищецът и към настоящия момент не може да превъзмогне негативните преживявания. Заявява, че и след периода на исковата му молба тенденциозните и злонамерени действия спрямо него продължават, тъй като Председателят на Управителния съвет на АПИ е издал и Заповед № ЧР-СП-306/12.02.2024г. за поредно пето уволнение, която понастоящем се обжалва. Здравословното му състояние се е влошило и е постъпил в болница.

Към исковата молба, като доказателства за претърпените неимуществени вреди са представени и са приети като доказателства: заповед № ЧР-СП-11/01.02.2016г. на председателя на УС на АПИ, с която ищецът Б. е преназначен на длъжност - директор на дирекция „Анализи на риска и оперативен контрол“ при АПИ; справка от 08.05.2024г. от Електронния регистър на болничните листове, в която са отразени 4 броя болнични листове; Епикриза от 24.04.2019г. издадена от Клиника по вътрешни болести във ВМА – МБАЛ – С.; заповед № ЧР-СП-303/12.02.2024г. на председателя на УС на АПИ, с която Б. е възстановен на работа, считано от 12.02.2024г., както и издадена в същия ден заповед № ЧР-СП-306/12.02.2024г., с която е прекратено служебното му правоотношение; Епикриза от 05.04.2025г. издадена от УМБАЛ – „Александровска“ ЕАД; Заявление на Ж. Б. адресирано до Управителя на НОИ, както и отговор на директора на ТП на НОИ - К.; Заявление до директора на ТП на НОИ – С. и отговор от ТП на НОИ – К.; Доклад на началник отдел „Служебен контрол“, дирекция „Анализи на риска и оперативен контрол“; съдебни актове по водените съдебни производства във връзка с уволненията на Б., в рамките на исковия период /28.08.2021г.-31.01.2024г./: Решение № 286/02.12.2019 г. на АС - Кърджали по адм. д. № 353/2019 г., оставено в сила с Решение № 9997/21.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5139/2020 г.; Решение № 153/11.01.2021 г. на АССГ по адм. д. № 8165/2020г., оставено в сила с Решение № 10364/13.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 4241/2021 г.; Решение №4348/28.06.2022 г. на АССГ по адм.д. № 3022/2022 г., оставено в сила с Решение № 2150/28.02.2023 г. на ВАС по адм.д. № 9096/2022г.; Решение №4900/18.07.2023г. на АССГ по адм. д. № 2960/2023г. и Решение № 1166/31.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10673/2023г.

За изясняване на спорните факти по делото е допуснато извършването на съдебно-медицинска експертиза (СМЕ), както и на съдебно – психологическа експертиза (СПЕ). Съответните вещи лица са дали отговори на въпроси поставени от двете страни. Съдът кредитира заключенията като компетентно, обективно и безпристрастно изготвени, предвид професионалната квалификация на експертите и липсата на данни за заинтересоваността им от изхода на делото. Дадени са ясни отговори на поставените въпроси, въз основа на извършен преглед спрямо ищеца и анализ на приобщените по делото материали. Заключенията не са оспорени от страните.

Съгласно заключението на СМЕ, ищецът Ж. Б. има следните заболявания: 1. Артериална хипертония. Хипертонично сърце без (застойна) КРИЗИС - 15.04.2019г. По анатомични данни от 2005г. Артериалната хипертония е заболяване не само на сърцето, а на целия организъм. Това е хронично заболяване, при което кръвното налягане в артериите е трайно повишено. Медикаментозно лечение, което по правило продължава с години, често и през целия живот на болния. 2. Припадък (синкой) и колапс 15.05.2019г.; 3. Коронавирусна инфекция, неуточнена 11.12.2020г.; Остър бронхит, неуточнен 29.12.2020г. Относно заболяванията в т.2 и т. 3 вещото лице посочва, че са остри и преходни. 5.1 Хиперплазия на простатата - най-често срещаното

заболяване на простатата.

Според експерта, предпоставките за заболяванията на ищеца са комплексни, но като основна причина посочва – хроничен стрес. В заключението е посочено, че неколкотократно уволнение на Ж. Б. и оставането без работа за продължителен период от време (4-5 години без прекъсване) представлява сериозен стресогенен фактор. Това е дълбока причина за възникване или влошаване и задълбочаване на заболяванията му, хроничен емоционален стрес и/или депресивна реакция. Това се обяснява с настъпилния генерализиран спазъм на кръвоносните съдове и повишения тонус на нервните вследствие преживения стрес негативни преживявания и нервнопсихичен срив.

Вещото лице въз основа на данните от клиничен преглед на ищеца, проведен на 08.01.2025г., дава заключение, че прогресивното влошаване психическото и физическото здравословно състояние на Ж. И. Б. ЕГН: [ЕГН] създали хроничен стрес и трайни негативни психически състояния и преживявания, отразили се негативно на личния му живот.

По съдебно – психологическа експертиза вещото лице, въз основа на използваните техники и методики при изследване на осв. лице – Ж. Б. /психологично интервю; въпросник за клинична оценка на личността- PAI Plus; изследване на тревожността по адаптиран въпросник на Ч. Д. Спилбъргър; самооценъчни скали за депресия и тревожност - У. Ц./ е дало заключение, че не страда от соматични оплаквания, тревожността е в умерена норма, няма силни депресивни оплаквания, нисък е риск от мания/хипомания, няма проблем с доверието, няма проблеми с концентрацията и вниманието, емоционално стабилен, успешно контролира импулсите си, няма риск от зависимости и злоупотреби /алкохол, медикаменти, психоактивни вещества/, успешно контролира гнева си, няма данни за суициден риск, получава социална подкрепа, умерено отворен в общуването, дистресът е в норма.

Вещото лице е посочил, че е напълно допустимо стресът да допринася за развитието на болестно състояние, включително хипертония, захарен диабет.

В заключението е посочено, че в периода 2000г. – 2019г. Ж. Б. работил в АПИ, заемайки различни ръководни длъжности, до „директор на Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ. В периода е изпълнявал безпроблемно и с професионализъм служебните си задължения. Лицето не споменава да е имал силни пристъпи, вследствие на преживени негативни емоции и стрес. След като на 12.04.2019г. бил помолен от Председателя на Управителния съвет на АПИ доброволно да напусне работа се появили по - сериозните здравословни проблеми. Според експерта, уволнението, при това неколкотократно, оставането без работа за продължителен период от време, усещането за несигурност, са стресогенни фактори, повишаващи тревожността, пораздаващи депресивни симптоми. Интензивността не би могла да се измери, предвид личностната индивидуалност на човека, качества, способности, ресурс, с които разполага. В различните случаи на стресова ситуация, реакциите могат да са различни. Това се наблюдава и при Ж. Б., в периода на поредицата от уволнения. Реакцията е в соматизиране, тревожност, депресивни симптоми. Посочено е в заключението, че ищецът разполага с добър личностен ресурс и подкрепа от семейната и социална среда, което е предпоставка и причина да успява, макар и с различен, не винаги убедителен резултат, да минава през този труден за него период. Въпреки това, хроничният емоционален стрес и депресивните реакции може да се разглеждат като причина за влошаване на здравословното състояние на ищеца.

В съдебно заседание по искане на ищцовата страна са разпитани свидетелите И. Ч. /приятел/ и Т. Б. /братовчед/.

Свидетелят И. Ч. се познава с ищеца от 1980г., били курсанти във Военното училище и са семейни приятели, тъй като съпругите и децата им се познават. Посочва, че по образование ищецът е инженер по строителство на пътища и мостове, завършил строителен техникум.

Свидетелят знае за поредицата уволнения. Заявява, че е разбрал още към момента на първото - лятото 2019г., тъй като с ищеца поддържат връзка. Разказва, че когато звънял на Б., той не си е вдигнал телефона, това било за първи път. Когато вдигнал му казал, че е уволнен. Свидетелят отишъл в дома на ищеца, който бил съсипан. Казал му, че не знае причината за уволнението. От показанията на Ч. се установява, че ищецът бил твърде разстроен, съкрушен. Той поемал тежестта на финансовата обезпеченост в семейството. Бил много обиден, което продължавало и към момента. Станал затворен, не е същият човек. Преди бил веселяк. Сега неговите приятели и колеги го търсят, за да поддържат връзка, а преди било обратното. Търсил си друга работа, към момента работи, но имало период от шест – седем месеца, в които не работил нищо. Свидетелят разказва, че Б. бил в болница, има проблеми с кръвното и взема лекарства, изкарал тежко „Ковид“.

Свидетелят Т. Б. – лекар и братовчед на ищеца, заявява, че научил за уволнението през 2019 г. преди пандемията в телефонен разговор. Като се срещнал с ищеца забелязал, че е притеснен, ръцете му треперили. Посочва, че в АПИ работил от 2000г., като не разбрал причината за уволнението, а единствено, че е неправомерно и в тази връзка ищецът го приел зле. След това вдигнал кръвно и влязъл по спешност в болница. Свидетелят разказва, че здравословното му състояние е било на периоди. Чувствал стрес и напрежение, поради неизвестността дали ще бъде на работа след като пак го освобождавали от АПИ. Усещал, че е притеснен и стресиран, тъй като му предстояло пенсиониране, както и че е уволнено от длъжност, която е работил с години и тепърва да търси работа. Доколкото свидетелят знае, ищецът вдига кръвното в по-високи граници, отколкото било в началото. Ищецът не обича много да ходи на лекари, като най-вече посещава свидетеля, който го насочвал към кардиолог, към вътрешни болести, към джипито, или промяна на терапията, или обстойно изследване на състоянието му с кардиограма, ехографии и такива неща.

Настоящият съдебен състав цени показанията на свидетелите в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото, съобразно чл.172 от ГПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Искът е с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във вр.чл.203 и сл. от АПК, предвид изложените фактически обстоятелства в исковата молба, че ищецът е неблагоприятно засегнат и е претърпял неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от отменените по съдебен ред като незаконосъобразни четири на брой административни акта – поредица от заповеди за прекратяване служебното му правоотношение, на длъжност директор на дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ /Заповед № ЧР-СП-863/28.08.2019г.; Заповед № ЧР-СП-473/03.08.2020г.; Заповед № ЧР-СП-82/16.03.2022г. и Заповед № ЧР-СП-82/10.03.2023г., издадени от Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“/. Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, свързани с недопустимостта на иска, тъй като дейността по реализиране на дисциплинарна отговорност е с комплексен характер, а не е с публичен такъв и не представлява управленска административна дейност по смисъла на АПК, респективно ЗОДОВ. Както е прието и в мотивите на Тълкувателно решение № 4/06.11.2023г. по т.д. № 4/2022г. на ОСС на ВАС, I и II колегия служебното правоотношение представлява комплексно правоотношение - от един юридически факт възникват две правоотношения – административно и трудово, като според Конституционния съд (решение № 12 от 11.11.2010 г. по к. д. № 5/2010г. на КС) административното правоотношение е водещо и определя специфичното проявление на

трудовоправните институти, откъдето произтичат и разликите в правната уредба. С цитираното ТР ВАС приема, че разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ следва да се счита за приложима за обезщетение за неимуществени вреди от отменена като незаконосъобразна заповед за прекратяване на служебно правоотношение, когато закон предвижда право на обезщетение в размер на получаваните възнаграждения. В този смисъл е и практиката на смесени петчленни състави на съдии от ВКС и ВАС, сезирани на основание чл.135, ал.4 АПК при спор за подсъдност между общ и административен съд в аналогични на настоящия случай, в които еднозначно се приема, че правоотношенията между страните във връзка с държавната служба се основават на чл.1 и ал.2 от ЗДСл и са административни, а съгласно чл.128 АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи. (Определение № 79 от 28.09.2018г. по гр. д. 72/2018г., 5-чл. с-в на ВКС и ВАС и др).

Следователно, искът за обезщетение е предявен срещу надлежния ответник по чл.205, ал.1 АПК - Агенция „Пътна инфраструктура“ и е допустим за разглеждане в производството пред Административен съд София-град по реда на глава XI от АПК.

Разгледан по същество искът е основателен, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За реализиране на отговорността по цитираната разпоредба следва да е осъществен фактическият състав, изискващ кумулативното наличие на три предпоставки – 1. незаконосъобразен акт; 2. настъпили вреди; 3. пряка причинно-следствена връзка между вредите и незаконосъобразния акт. Отговорността е безвиновна - съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. С аргумент от чл. 154, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Безспорно по делото се установяват и трите елемента от правопораждащия отговорността на ответника състав.

Налице са четири броя заповеди на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /с №№ ЧР-СП-863/28.08.2019г., ЧР-СП-473/03.08.2020г., ЧР-СП-82/16.03.2022г. и ЧР-СП-82/10.03.2023г./, отменени по съдебен ред. Налице са и настъпили неимуществени вреди, изразяващи се в търпени от ищеца в периода от 28.08.2019г. до 31.01.2024г - негативни преживявания – бил стресиран, чувствал психически и здравословен дискомфорт, постоянни отрицателни емоции, като чувство за безизходица, напрежение, притеснение, безсилие и унижение, в резултат именно на оставането му без работа, след незаконосъобразното прекратяване на служебното му правоотношение в АПИ. Така претърпените психически и физически страдания, се установяват с приетите по делото гласни доказателства. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите Ч. /приятел/ и Б. /братовчед/, тъй като те не се намират в служебна или друга зависимост от него, подържали са отношения с него, познават

личността му и са били свидетели на преживяванията му по време на поредицата уволнения. Така също, социалните контакти на ищеца е нормално да бъдат ограничени и емоционалното му състояние да е достъпно само за най-близките, т.е. да споделя само с такива лица. Според св. Ч. незаконното уволнение се е отразило негативно на психиката на ищеца, бил съкрушен. Ищецът като личност бил веселяк, но след уволненията станал друг човек – затворил се в себе си. Притеснението му идвало и от факта, че той бил основният носител на доходи в семейството, преди да остане без работа. Св. Б. също заявява, че ищецът станал притеснен, стресиран и вдигал кръвно в по – високи граници именно, поради липсата на работа, а скоро му предстояло пенсиониране. Съдът намира, че е житейски логично и оправдано ищецът, който дълги години е работил в АПИ на ръководни постове, /липсват данни да е бил наказван/ да е изпитал описаните от свидетелите негативни емоции, които се подкрепят и от приетите по делото експертни заключения. При изготвянето им експертите са съобразили приложените по делото писмени доказателства, включително Епикриза № 15406/2029г., касаеща хоспитализирането на ищеца преди процесния исков период с диагноза „колапс, артериална хипертония“ (л. 15). Според СМЕ, предпоставките за заболяванията на ищеца са комплексни, но като основна причина посочва – хроничен стрес. Посочено е, че уволненията и оставането без работа за продължителен период от време (4-5 години без прекъсване) представлява сериозен стресогенен фактор за ищеца. Аналогично е и заключението на СПЕ – „уволненията и оставането без работа са стресогенни фактори, повишаващи тревожността, пораждащи депресивни симптоми. При Ж. Б. се наблюдава соматизиране, тревожност, депресивни симптоми, независимо, че разполага с добър личностен ресурс и подкрепя от семейната и социална среда“. Съществено за делото е посоченото от експерта, че хроничният емоционален стрес и депресивните реакции може да се разглеждат като причина за влошаване на здравословното състояние на ищеца. Предвид изложеното, съдът намира за доказано, че именно по причина на поредицата уволнения се дължи динамиката на влошаване здравословното състояние на ищцата.

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт. Съдът намира, че описаните психически състояния и поведенчески реакции представляват логична, пряка и непосредствена последица от поредицата незаконосъобразни заповеди за уволнение. Съгласно чл.52 ЗЗД във вр. с § 1 ЗР ЗОДОВ обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи факти, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението.

В случая, понесените от ищеца страдания са с период от 28.08.2019г. - датата на издаване на първата заповед на Председателя на Управителния съвет на АПИ за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца, до 31.01.2024г. - датата на влизане в сила на окончателно решение на ВАС, с което е отменена четвъртата заповед за уволнение. Периодът е продължителен (около 3 години и 6 месеца), като претърпените страдания са с висок интензитет, предвид подхода на органа по назначаването непосредствено след всяко възстановяване на работа на ищеца да издаде поредната заповед за уволнение. След отмяната им негативните емоции на

ищеца не са отпаднали, доколкото е издадена поредна заповед за уволнение. Така, справедливо, според съда е да се присъди обезщетение в размер на 12 000 /дванадесет хиляди лева/. При определяне на размера на обезщетението влияе обстоятелството, че не е необходимо негативните емоционални състояния да са достигнали степен и интензивност на емоционално разстройство, изискващо медицинска намеса или да бъдат диагностицирани непременно като заболяване, но в същото време и не се установи конкретно заболяване, което да е пряка и непосредствена последица само и единствено от уволненията - заболяванията на ищеца са хронични и е неизвестно откога датират. Не се доказва и твърдяното от ищеца тенденциозно отношение и тормоз от страна на органа по назначаването, служебно се установява от наличната информация в Интернет, че постът Председател на УС на АПИ през процесния период е заеман от различни лица. Основателно е искането за присъждане на лихви от образуването на производството на 17.05.2024г. до окончателното плащане.

При този изход на спора и при съобразяване на нормата на чл.10, ал.3 ЗОДОВ, претенцията на ищеца за присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение е частично основателна. Претендират се разноски в размер общо на 3008 лв. - заплатена държавна такса, адвокатски хонорар и депозит за вещи лица, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 135 от делото). Пропорционално на уважената част от исковата претенция следва да се присъдят разноски на ищеца в размер на 1805 /хиляда осемстотин и пет/ лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да изплати на Ж. И. Б. обезщетение в размер на 12 000 /дванадесет хиляди/ лева за претърпените от него неимуществени вреди, изразяващи се в емоционални болки и страдания в резултат на издадени от Председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" четири заповеди за прекратяване на служебното му правоотношение и отменени като незаконосъобразни по съдебен ред, в периода от 28.08.2019г. до 31.01.2024г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба 17.05.2024г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да изплати на Ж. И. Б. разноски по делото в размер на 1805 /хиляда осемстотин и пет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: